

GŁĘBINA (6) *sb f*

sg G głębiny (1). ◇ D głębinie (1). ◇ A głębinę (1). ◇ L głębinie (2). ◇ pl A głębiny (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

Toń, głęboka woda, powierzchnia głębokiej wody; dno (6) : RejZwierc 120v; On mowi głębinie [profundo]/ wyłchni/ y rzeki twoie wyfufzę. BudBib Is 44/27; wykoczył złodki Piotr ná głębinę y przepać morfką SkarŻyw 597, 481.

Wyrażenie: »głębina morska« (1): Vciekał y Ionas przedemną/ álem go y ná głębinie morfkiey nálażł SkarŻyw 196.

W przen (1) : ále pewnie pímo ś. ácz ma niektorą miálką wodę/ w ktorey/ iáko mowi ieden ś. y báránek brodzić może: wżákże więcey ma głębin/ w ktorey y wielbład vtonąć może. SkarKaz 81a.

Synonimy: tonia, toń.

Cf 2. GŁĄB, GŁĘBIA, GŁĘBOCZ, GŁĘBOKOŚĆ, GŁĘBOŚĆ

AL